

N:o 10.

Af herr **Söderberg**, om fridlysning af orr- och tjäderhönor.

Att god tillgång på den nyttiga skogsfogeln och företrädesvis orre och tjäder är för landet i sin helhet af stor ekonomisk betydelse, torde vara allmänt både känt och erkänt. Likväl lemna vår jagtvårdslagstiftning mycket öfrigt att önska, då det gäller att tillgodose och skydda afveln af nämnda villebrådsarter. Svenska jägareförbundets afdelning i Jönköpings län, som länge insett detta missförhållande, har sedan flera år tillbaka verkat för att få en förbättrad sakernas ordning till stånd i detta hänseende och trott sig finna det säkraste medlet till skogsfogelstammens skydd och ökning deri, att inskränkning kunde åstadkommas i det hos oss gängse, allt för öfverdrifna och derigenom ytterst fördärfliga dödandet af hönorna. I vårt grannland Danmark finnes sedan länge fullständigt förbud mot dödande af orrhönor, och att de för jagtvården intresserade jägarne äfven i vårt land anse att en utsträckning af fridlysningstiden för orr- och tjäderhönor skulle vara både önskvärd och nyttig, det framgår bland annat deraf med synnerlig styrka, att af 18 afdelningar af svenska Jägareförbundet, hvilka i denna fråga yttrat sig, icke mindre än 16 tillstyrkt förslaget och endast 2 ansett sig böra afstyrka detsamma.

På grund af hvad jag sålunda anfört, vågar jag vördsamt föreslå,

att hönorna af orre och tjäder för en tid af fem år fridlysas från och med den 1 oktober till och med 15 augusti.

Stockholm den 26 januari 1893.

P. M. Söderberg.